

AHZÂB SÛRESİ 63. ÂYET:

KIYAMETİN ZAMANI

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri yirminci cüzün Ahzâb sûresinin 63. âyet-i kerîmesi ve devamında buyuruyor ki;

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا إِنَّ اللَّهَ
لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
الرَّسُولَ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَاصْلُوا السَّبِيلَ رَبَّنَا اتِّهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعُنُومُ لَعْنَا كَبِيرًا

Yes'elüke'n-nâsü ani's-sâati kul innemâ
ilmühâ indallâhi ve mâ yudrîke lealle's-sâate
tekûnü karîbâ innallâhe leane'l-kâfirîne ve
eadde lehüm saîrâ hâlidîne fîhâ ebedâ lâ ye-
cidûne veliyyen ve lâ nasîrâ yevme tukallebu

vucûhühüm fî'n-nâri yekûlûne yâ leytenâ
eta'nâllâhe ve eta'ne'r-resûlâ ve kâlû rabbenâ
innâ ata'nâ sâdetenâ ve kuberâenâ fe
edallûne's-sebîle rabbenâ âtihim dı'feyni
mine'l-azâbi ve'l-anhüm la'nen kebîrâ.

Sadakallâhü rabbüne'l-a'lâ.¹

Yes'elûke'n-nâsü ani's-sâati. “Ey
Resûlüm! Muhammed-i Mustafâm, habîb-i edi-
bim! İnsanlar sana; ‘Kıyamet ne zaman kop-
cak?’ diye zamanını soruyorlar.”

Yes'elûke. “Sana soruyorlar.”

a. Kıyamet Ne Zaman Kopacak, Ölüm Ne Zaman Gelecek Belli Değil. Her An Ölüme Hazır Olmalıyız

Kıyametin kopma saati ne zaman?

es-Sâatü; elif lâmlı olarak: Sâat. “Belirli
zaman!” demek.

“Hani o mâlum zaman var ya işte kıyamet
o zaman...” demek.

Aslında Arapça'da bizim kolumuza taktı-
ğımız alete filan da “saat” derler. Günün yirmi
dörtte birine de derler.

¹ 33/Ahzâb, 63-68

es-Sâah, deyince belirli saat; “Hepimizin bildiği korktuğu, beklediği o saat, kıyametin kopma saati...”

Kıyametin pek çok sıfatları vardır, Kur’ân-ı Kerîm de bazen bir sıfat ile bazen başka sıfat ile geçer. Mesela;

Fe izâ câeti’s-sahhâ.

Sahhâ da kıyamet demektir.

Fe izâ câeti’t-tâmmetü’l-kübrâ.

O da “kıyamet” demek.

Muhtelif kelimelerle maksat kıyamet, [o] kastediliyor.

Yes’elüke’n-nâsü ani’s-sâati. “Sana kıyametin ne zaman kopacağını, yerin göğün ne zaman bozulacağını, darmadağın olacağını zamanını soruyorlar.” Kul innemâ ilmühâ indallâhi. “Onun saatinin ne zaman olduğunu kimse bilmez. O bilgi sadece Allah’ta, Allah’ın indinde! Allah’tan başkası kıyametin kopma saatini bilmez!” Ve mâ yudrîke lealle’s-sâate tekûnu karîbâ. “Ama nereden bileceksin; belki de kıyamet yakındır, belki hemen kopuverir. Çok da uzak düşünmeyin belki de kopuverir.”

Zaten bir açıklama yapmıştım:

Bir umumi kıyamet vardır; bu kâinatın kıyameti, kıyamet kopacak, bu dünya hayatı bitecek. Bir de hususi; kişisel, özel kıyamet vardır. Özel araba gibi...

Özel kıyamet nedir?

Kişinin ölmesi!

Kişi öldü mü kıyameti kopmuştur! Bitti! Onun işi tamam! Defteri dürüldü, kıyameti koptu, demektir. İşte onun ne zaman olduğunu da kimse bilmiyor.

“Ben ne kadar yaşayacağım, ne olacağım?..”

Bilmiyor, Allah bildirmezse bilmiyor. Birden ölüm geliyor, ölüyor.

Kimisi eğlencedeyken ölüyor, kimisi meyhanedeyken içki içerken çatlıyor ölüyor, kimisi at yarışlarında tuttuğu atın önünde gittiğine geride gittiğine bakarken heyecandan ölüyor. Kimisi camide ölüyor...

Ankara’da hutbeye çıktık. Hutbenin ortasında arkadan bir gürültü koptu. Adam, ben hutbedeyken devrildi ve öldü.

Hutbeyi bozmadım, bitirdim. Cumayı kıldık, gittik baktık:

İnna lillâhi ve innâ ileyhi râciûn.

Adam abdest almış, cumaya gelmiş. Cuma'nın içindeyken hutbeyi dinlerken öldü.

En sevdiğim haberlerden birisi:

İstanbul'da bir caminin imamı Ramazan günü sahura kalkmış, yemeğini yemiş, orucuna niyetlenmiş. Abdestini almış, camiye gitmiş, mukabelesini okumuş. Ondan sonra Allahu ekber, sabah namazına durmuşlar. Allahu ekber, secdeye varmış. Bir Allahu ekber daha yok!

Millet beklemiş beklemiş...

“Anlaşılan hocaya bir şey oldu.” demişler. Bu kadar uzun secde olmaz! Bazen uzun uzuyor secdeler ama bu kadar da uzun olmaz.

Namazdan çıkmışlar, selam vermişler. Bakmışlar ki hoca secdedeyken ruhunu teslim etmiş!

Niye bunu çok seviyorsun?

Çünkü Ramazan'da, ağzı oruçlu, vücudu abdestli, camide, namazın içinde ve secdede!

Secde, kulun Allah'a en yakın olduğu zaman!

Yalova'da [bir yiğit ölü bulundu]. Acaba taraflar birbirlerinin adamlarını intikam için mi öldürüyorlar filan diye Türkiye'nin efkâr-ı

umumiyesi sarsıldı. Fakat dün akşam telefonla konuştum. Tekrar kesin olarak dediler ki;

“Bütün deliller kesin olarak gösteriyor ki adam kendisi intihar etmiş!”

Bir sürü faiz içine karışmış, bir sürü iş, bir sürü borç... Oğlu ödeyeceğim diye borç yapmış... Uğraşüyor. Uçan kuşa borcu var... Kendi el yazısıyla yazmış, o yazıda oğlu; “Bu babamın yazısı.” demiş. Sigortadan para alayım diye son defada bile ölümünde “Hayat sigortam para versin!” diye kendisini böyle öldürmüş. Tabancayı çekmiş, bir kurşunla kendisini öldürmüştü! Başkası değil, kendisi!

Tabancadaki izler kendisinin izi, yazı kendisinin yazısı! Bütün bunlar hepsi birisi tarafından ona zorla yaptırılmış da olabilir. Tabanca eline tutturtulur, o yazı yazdırılır; her şey olabilir ama sen sonuca bak!

Nasıl ölüyor, ölümün şekline bak!

Bizim köyden misaller veriyorum:

Bir tane azılı, berbat birisi var: Camide namaz kılınacağı, ezan okunacağı zaman radyoyu sonuna kadar açıyor. Jandarmaya şikâyet ediyorlar; jandarma geliyor, kapatıyor. Gidince yine açıyor... Topal, sinirli, aksak ayağı,

sorunlu, dik başlı... Herkesin yaka silktiği bir adam, berbat!

Evinin camları da çarşıya bakıyor, insanların oturduğu kahvelerin olduğu meydana bakıyor. Evdeki durum çok güzel; altında dkknlar var, çarşıya bakıyor.

Bizim köyde çarşıya bakan iki tane ev var: Bir dedemin evi, bir bunun evi. Bunun da rahmetli anneannesi vs. zaten bir [yakın]. Köyde herkes birbiriyle akraba oluyor. Akraba demek ki yerler öyle bölüşülmüş.

Camı açıyor; “Yetişin komşular! Yanıyorum, lyorum!...” diye bağırıyor. Yetişin, diye imdat istiyor.

Diyorlar ki;

“Serseri, ayyaş! Yine içti içti, rezalet ke-pazelik çıkartıyor... Onun yanına gidip de ne yapacağız?...” diyorlar, gitmiyorlar.

Yardım istiyor, “Yetişin imdadıma!” diyor.

“Sarhoş!” diyorlar.

Hani yalancının evi yanmış da kimse inanmamış, derler.

Ertesi gün gidiyorlar bakıyorlar ki odasında ölmüş!

Ama nasıl ölmüş?

Göğsünü, gömleğini, yatağını, yüzünü gözünü her şeyini parçalamış! Ölerken öyle bir ıstırap çekmiş ki didik didik her şeyini parçalamış, çırpına çırpına ölmüş. İçkiyi fazla kaçırmış. İçki de insana ne veriyorsa içine bir yangın veriyor demek ki...

Aşırı kaçınca bağıra bağıra; “Yetişin komşular!” diyor ama Allah yetiştirtmeyince yetiştirmeden ölüyor!

Bir başkası vardı:

Berbat! Hapse kaç defa girmiş çıkmış. Adam öldürmek için kafa parçalamış. Adam öldürmek için kafasına sopaları vurmuş. Adam komaya girmiş ama ölmemiş. Bıçaklama, şu bu ne kadar kötülük varsa bütün işler var.

Ayağında ağrı var diye bidonun içine su doldurmuş. Altına ocağı koymuş, ocağı hafif açmış. Suyu hafif ısıtmış. Bidonun içine giriyor. Ayakları kaplıca gibi, ılıca gibi yapsın diye romatizmasının, ağrısının geçmesi için sıcak suda tedavi yapıyormuş. Bunu da kahvede gidip söylüyormuş. “Ben bir usul buldum. Tavsiye ederim, böyle yapıyorum. İyi de geliyor

bacaklarıma...” filan diye birkaç defa da kahvede söylemiş.

Sonra birkaç gün ortalıkta görülmemiş. Herhalde karısı dargın, bir yere gitmiş. Anası başka yerde filan... Evde yalnız, kimse yok!

“Yahu, buna bir şey olmasın?..” demişler, gitmişler evine bakmışlar. Fena kokular filan geliyor. Açmışlar bakmışlar ki bidonun içinde dururken o methettiği, uyguladığı tedaviyi yaparken -aşağıdaki ocağından gazından herhalde zehirlenmiş olmalı- bidonun içinde bayılmış. Altındaki ocak da tüp bitinceye kadar yanmış, bunu paça gibi pişirmiş!

Paçanın etini tuttun mu kemiği ayrılır ya gömecekleri zaman toplayamamışlar. Her şey parça parça! Kart et ama çok güzel pişmiş.

Allah hepimize akıl fikir versin. Allah, olaylardan ibret almayı nasip etsin. Sevdiği kulu eylesin. Çünkü en akıllıca iş Allah’ın sevdiği kul olmak, Allah’ın evliyası olmak; bundan daha güzeli yok! En güzeli bu! Gerisi bütün yollar boş! Başka hiçbir yol yok!

b. Bütün Yollar Boş, Tek Tol Cennete Giden Yoldur

Yol; cennete giden yol, Allah'ın rızasını, sevgisini kazanmak yolu, dine imana bağlanmak yolu, o yolda ölmek. İnsan o yolda ölürse harp içinde ölse bile ne mutlu! Ama Allah yolunda olmadıktan sonra yazıklar olsun!

Dünyada da yine âhirette de en rahat olan insanlar [müslümanlar]!

Dünyada rahat yok, deniyor. Herkes bir sıkıntıyı çekiyor: Gayrimüslimler de çekiyor, herkesin kendine göre derdi var. Dertsiz bir insan olmaz. Yine en rahat insan müslümanlar, mü'minlerdir, imanının icabına göre yaşayan insanlardır. Elhamdülillah bir sıkıntısı yok, bir derdi yok filan.

Küçük kıyamet her zaman gelebilir! Ama büyük kıyamet, onun zamanını Allah bilir. Allah'tan başkası kimse bilmiyor. Bir de büyüklerimiz bu zamanın genişleyebileceğini, uzayabileceğini, çabuklaşabileceğini, kısalabileceğini söylerlerdi. İnsanlar iyi olursa iyilikleri üzerine Allah kıyametin zamanını öteler. Hatta büyüklerimiz derdi ki;

“Allah gün içinde gün yaratır, zamanı uzatır!”

Eğer edepsizlikler çok olursa çabuklaşır. Ama;

“Dünya üzerinde Allah’a hâlisâne ibadet eden, Lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah, Allah Allah Allah... diyen insan oldukça kıyamet kopmayacak!” diye de hadîs-i şerîfler var.

Hâlisâne zikrimizi yaparsak dünyanın direği galiba biziz, lâ ilâhe illallah diyen müslümanlar! Dünyanın direği kırılmıyor, çatısı çökmüyor. Lâ ilâhe illallah diyen oldukça dünya duracak.

Allah müslümanlara selamet versin. İslâmiyetlerini güzel yapmalarını, sahabe gibi müslüman olmalarını nasip eylesin.

c. Allah'ın Laneti Ve Alevli Bir Cehennem Kafirlerin Üzerine Olacaktır. Kafirlerin Hiçbir Yardımcısı da Olmayacaktır

İnnallâhe leane'l-kâfirîne ve eadde lehüm saîrâ hâlidîne fîhâ ebedâ. “Allah kâfirlere lanet etmiştir. Hiç şüphe yok ki kâfirlere Allah

lanet eylemiştir.” Ve eadde lehüm saîrâ.“Ve onlara alevli cehennemi hazırlamıştır.”

Alevleri güröl güröl yanıp duruyor, yukarıdan çıkıp duruyor.

Saîr; alevli ateşe derler.

Ateşin çeşitleri olabilir. Bazen odunu attın mı, odunları çattın mı ateş bir yanar ki çatır çatır çatır çatır; alevleri yukarıya kadar çıkar. Ocakları olanlar bilirler, şimdi şömine diyorlar. Bizim köyümüzde vardı. Fiyakalı, şömine dedikleri, zenginlerin misafir odasına bin bir masrafla inşa ettikleri şeylerden biz garibanların köydeki evlerimizde vardı. Odunları çattık mı çatır çatır bir güzel yanardı. Sacayağına da tencereyi koyardık. Yemeğimiz, aşımız pişerdi.

Elhamdülillah! Sandığın üstüne de yük yüklerdik. Yataklar, yorganlar, yastıklar dururdu. Onları aşağı serdik mi ev, gece yatakhane olur. Sabahleyin onları kaldırıp sandığın üstüne koyduk mu oturma odası olur. Yemek pişirip sofrayı koyduk mu yemek odası olur. İdare ederdik, Allah selamet versin.

Saîr; ateşli alevdir.

Cehennemin alevleri vardır, ateşleri vardır. O yüzden de cehennemin de çeşitli isimleri vardır. Bir ismi de Sâir'dir. Bir adı en-Nâr'dır,.

Nâr; Arapça'da "ateş" demek. Ama en-Nâr olursa o "mâlum ateş, cehennem" demek.

"Allah onlara narı, cehennemi vaad etmiş! Onları cehenneme sokacak!"

Cehennemin; saîr ismi vardır, cahîm ismi vardır, cehennem ismi vardır... Çeşitli isimleri [var]. Allah saîri, onlara kâfirlere hazırladı. Hazır, ateşi yanmış. Cayır cayır cayır yanmakta kâfiri bekliyor. Kâfir içine atılacak, yanacak!

"Allah kâfirlere lanet etmiştir!"

Lanet, Allah'ın lanet etmesi ne demek?

Mesela biz birisine lanet edeceğimiz zaman, "Allah belanı versin!" diyoruz, Allah belanı versin.

Biz bir şey demiyoruz:

"Allah ne yaparsa yapsın, senin cezanı versin. Allah müstahakkını versin. Allah cezanı versin. Hay Allah kahretsin..."

Bunların hepsi lanet değil mi?..

Böyle kötü şeyler!

Allah kâfire lanet ettiği zaman bu, sözde kalır mı, O'nun laneti ne demek?

Lanet, “rahmetinden uzaklaştırmak” demek.

Lütfundan, rahmetinden, merhametinden, acımasından uzaklaştırır.

İnnallâhe leane'l-kâfirîne ve eadde lehüm saîrâ. “Kâfirleri rahmetinden uzaklaştırmıştır ve onlara cehennemi hazırlamıştır.” Hâlidîne fîhâ ebedâ. “Ebedî olarak orada devamlı kalacaklardır.”

Çıkmak yok!

Eğer kâfirlere “Şuradan şu kadar, şu kadar uzun zaman yanacaksınız da sonra cehennemden çıkacaksınız.” denilseydi sevinirlerdi. Ama çıkmak yok! “Bu kadar yanacaktınız ama sonunca çıkacaktınız.” diye sevinirlerdi ama çıkmak yok! Peygamber Efendimiz; “Ebediyen kalacaklar!” diyor.

Lâ yecidûne veliyyen ve lâ nasîrâ. “Orada kendilerine yardım edecek bir yardımcı, bir dost bulamayacaklar!

Cehennem!

Cehennemde kime müracaat edecekler, kimden şefaet isteyecekler, kime

yalvaracaklar, kimi aracı yapacaklar, kimden iltimas isteyecekler?..

Nasî: “Yardımcı.”

Yardımcı da yok!

Velî: “Dost.”

Cehennemde kâfirin hiçbir velisi, dostu yoktur; yardımcısı da yoktur!

Hani kalede muhasara olur. İnsan yardım gelecek, diye bekler. Hapse girer; dışarıda arkadaşları, dostları, adamları, avukatı vs. vardır. Dilekçe verecekler de delil gösterecekler de... Belki hapisten çıkmamı sağlayacaklar da...

Adam idama mahkûm olur?..

Reisicumhura inerler: “Şunu imzala da bu senin elinde...”

Dur bakalım reisi cumhur imzalamazsa belki idam edilmez de müebbet hapse çevirirler de filan...

Ama kâfirlerin cehennemde hiçbir dostu ve yardımcısı olmayacak!

Lâ yecidûne veliyyen. “Orada dost bulamayacaklar.” Ve lâ nasîrâ. “Yardımcı bulamayacaklar.”

Ebediyen kalacaklar!

Yevme tukaddimü vüçühühüm fi'n-nâr.
“Yüzleri cehennemde bir o tarafa bir o tarafa
çevrilip yanacak, cehennemde çevire çevire
yanacaklar, yakılacaklar!”

Ama ölmek yok! Dünyada yandıkça yanan
bir insan ölür gider, tamam. Belki kısa bir za-
man [yanar], ondan sonra ölür. Orada ölmek
yok. Oranın özelliği yanmaya rağmen ölme-
mek! Yüzü o tarafa çevrilecek yanacak, bu ta-
rafa çevrilecek yanacak. Kebap kızartma gibi
döne döne yanacaklar. Ama yanan kısmı bu ta-
raf yanarken tazelenecek, ondan sonra o taraf
tekrar yanarken yanan kısmı tekrar tazelen-
cek. Yanmaya devam, yanmanın ıstırabını acı-
sını devamlı çekecekler.

d. Kafirler Yanarken "Ah Keşke Allah'a Ve Resulüne İtaat Etseymişiz" Diyecekler

Yekûlûne yâ leytenâ eta'nâllâhe ve
eta'ner resûlâ. “Diyecekler ki: Ah, keşke dün-
yada Allah’a ve Resûl’e, Resûlullah’a itaat et-
seydik!..”

Böyle diye diye onlar yanmaya devam
edecekler. Yanarken hep bu hâlde böyle diye-
cekler:

“Ah keşke Allah’a itaat etseymişdik! Ah keşke Resûl’e itaat etseymişdik, Muhammed-i Mustafâ’sını dinleseymişdik!” diyecekler.

Ve kâlû rabbenâ innâ ata’nâ sâdetenâ ve küberâenâ fe edallûne’s-sebîlâ. “Ve bir de diyecekler ki: Ey bizim Rabbimiz! Biz kavmin ileri gelenlerine itaat ettik, bizim ileri gelenlerimize itaat ettik!”

Sâdet veya sâdâd; “bir kavmin ileri gelenleri, seyitleri” demek.

Seyyit de zaten “bir kavmin önderi” demek.

Sâde-yesîdü-siyâdeten; “bir kavmi yönetmek, başına geçip sevk edip götürmek” demek.

Yöneticiler, idareciler, sözü geçen insanlar!

Ve kâlû rabbenâ innâ ata’nâ sâdetenâ. “İşte biz onlara itaat ettik yâ Rabbi! Onlar ‘Şunu yapın, böyle yapmayın!’ dediler. İtaat ettik!” Ve küberâenâ. “Bizim ulularımız, büyüklerimiz karşısında ‘Büyüktür!’ diye el pençe divan durduk. Onlara itaat ettik.” Fe edallûne’s-sebîlâ. “Onlar bize yanlış yol gösterdiler. Yolu bize sapıttırdılar, şaşırttırdılar.”

“Bizim öyle yapmamamız lazımken biz onlara itaat ettik. Ah keşke Allah’a itaat etseymişdik, Resûlullah’a etseymişdik; öyle yapmadık da o yöneticilere ve o büyüklerimize, ulularımıza itaat ettik.”

Rabbenâ âtihim dî’feyni mine’l-azâb. “Yâ Rabbi! Azaptan bunlara bize verdiğinin bir misli fazlasını ver, bunlara iki misli azap ver. Bize verdiğinden fazla azap ver!” Ve’l-anhüm la’nen kebîrâ. “Onlara çok büyük bir lanetle lanet et!”

Rahmetinden onları çok daha uzaklaştır, çünkü onlar bizi saptırdılar!

Dünyada itaat ettikleri adamları, sözünü dinledikleri adamları âhirette laneti basacaklar. Lanet edecekler. Allah’tan onları iki misli cezalandırmalarını isteyecekler. Yâ Rabbi! Onlara iki misli azap ver!” diyecekler.

Sonuç ne olacak?

Allahu Teâlâ hazretleri onlara buyuracak ki;

Li-küllin dî’fün. “Hepinize kat kat azap!”

Evet, o sizi aldattı, sorumlu! Aldatmaktan, şaşırtmaktan, saptırmaktan, dalalete düşürmekten onlar sorumlu ama siz de dalalete

düşmekten sorumlusunuz! Siz de düşmeyecektiniz, dinlemeyecektiniz!

e. Bir İnsan Allah'a İsyanı, Haramı Emrediyorsa O Kimsenin Sözü Dinlenmez

Türkiye de ben yüreğimi tutuyorum. Öyle korkuyorum öyle üzüldüyorum ki!..

Yukarıdan Millî Eğitim Bakanı diyor ki;

“Öğretmenler başlarını açacak! Öğrenciler başını açacak!”

Bakan böyle dedi, diye müdürler başörtülü öğretmenlere baskı yapıyor. Takibat yapıyor, başlarını açtırıyor. Öğrencilere takibat yapıyor, başlarını açtırtıyor.

Allah yâ Rabbi!

Allah kimseye bir yanlış iş yaptırmasın! Bakan bu işten sorumlu, ama müdür de sorumlu!

Müdür namaz kılıyorsa müdür istemeyerek yapıyorsa?..

İstemeyerek yapıyorsa bile yapmayacak!

Lâ tâate fî-mahlûkin fî-ma'siyeti'l-hâlık.
“Çünkü Allah’a isyandan kimseye itaat olmaz!”

Bir insan Allah’a isyanı emrediyorsa kim olursa olsun, “Allah’ın istemediği şeyi yap!” diyen kimsenin sözü dinlenmez.

Mesela babası diyor ki;

“Yap řu günahı! Ben senin babanım, sen benim oğlumsun. řu günahı işle! Al řu tabancayı, o adamı öldür; kan davamız var...”

Yapamaz. Çünkü adam öldürmek İslâm’da yok, cinayet! Muhakeme var, davacı olmak var! Bizzat tabancayı alıp da karşı tarafı öldürmek yok!

Adam karısına diyor ki;

“Sen benim karımsın, benim sözümü dinlemen lazım: řu işi şöyle yap...”

Dükkâna önceden geliyor, dükkân sahibine diyor ki;

“şimdi ben bir adamla buraya geleceğim. Hangi malı beğenirse o malın fiyatını řu kadar fazla söyle, onu sonra arada kırırız. Fazlalığın bir kısmını sen alırsın bir kısmını ben alırım...”

Adamı getiriyor. Mesela o usta, bu da kumaş satıyor veya mobilya satıyor...

“řu çok güzel, buna bayıldım... Bunun fiyatı kaç?”

Asıl fiyatının bir buçuk mislini söylüyor.

“Ucuzmuş, bunu al. Bunu tavsiye ederim.” diyor.

Gelen adam da bunu usta, uzman diye yanına aldığından alıyor. Bu dükkân sahibi de kendisi de biraz istifade edecek diye bu yalanın dolanın, dolabın içine giriyor.

Benim kardeşimin beş on torna tezgâhı olan bir atölyesi vardı, toptan iş alırdı. Filanca fabrika; “Teknik resim olan şu parçalardan on bin tane yap! İki bin tane şu teknik aletin şu parçasını yap!” diyor, ısmarlıyor. O da yapıyor, veriyor. Kâr koyuyor. İşçiliğini, kârı koyuyor; yapıyor.

Fabrikanın adamları diyorlarmış ki;

“Bir tanesi kaç para?”

“Şu kadar.”

Sen bunu yüzde yirmi daha fazla söyle. Senin bana söylediğin bu fiyattan yüzde yirmi daha fazla söyle, yüzde onu sana kalsın yüzde on bana ver!”

Hep böyle diyorlarmış.

“Doğru düzgün adam yok! Herkes kendi fabrikasını dolandırıyor!” diyor.

“Kardeşim, müdürüne söyle! Muhasebe böyle yapıyorsa mubayaa memurluğu yapıyorsa müdürüne söyle!..” dedim.

“Muhasebecisi, müdürü hepsi ortak şebeke, hepsi çete! Alıyorlar, kırıştırıyorlar, aralarında bölüştürüyorlar. Haram yiyorlar!” diyor.

Ondan sonra fabrikanın asıl sahipleri kimlerse onlar bu işten haberdar değildir.

Her yerde böyle oluyor. Bir yerde alım satım oluyorsa her yerde bazı insanlar birilerini aldatıyor, saptırıyor. Bazıları da sapıyor.

Aldatan suçlu, aldanan masum mu?

Hayır, o da aldanmayacak, o da suçlu! O da cehenneme gidecek. Ulular, yöneticiler o kavmin saptırıcıları müşriklerin reisleri, kâfirlerin yöneticileri... Onlar gidecek, onlara itaat eden askerler, hademeler, müstahdemler, hizmetçiler de gidecek! Hepsine kat kat cezalar verilecek!

Hepsi cehenneme tıkılacak, cehennemde Cenâb-ı Mevlâ'nın huzuruna melekler tarafından zincirlerle bağlanmış bir şekilde getirilecekmiş.

Nasıl bir şeyse meleklerin büyüklüğü nasılsa cehennemi tutan zincirler nasılsa Cenâb-ı Mevlâ'nın huzuruna getirilecekmiş. Âlemlerin Rabbi Allahu Teâlâ hazretleri toptan diyecekmiş ki,

Helim tele'ti? "Doldun mu ey cehennem?"

"Bütün kâfirler müşrikler, dinsizler, imansızlar içine atıldıktan sonra doldun mu?"

Ve tekûlû hel min mezîd. "Yok yâ Rabbi! Daha fazlası varsa gönder!"

Hel min mezîd.

Alevlerini oraya saldırttıracakmış. Melekler tutuyorlar ama alevleri fırının içinde gürüldeyerek çıkıyor ya [onun gibi]...

f. Her Türlü Fedakarlığı Yaparak Cenneti Kazanmamız Lazım

Ben İskenderun demir-çelik fabrikasına gittim. Orada Ekinciler'in demir-çelik fabrikasına gittim. Sahibi Mustafa Bey beni gezdirdi. Yüksek fırının, içinde demirin eritildiği kısmın önünden geçtik. Demirden bir köprü var. Fırın çok ötede ama buradan geçerken arada kapağı bir açılıyor; içerisi uğultu, hırıltılı! Demir beyazlaşmış, erimiş. Kapağı açıldığı zaman bile oradan hışımadan insanın yüzü yanıyor!

“Hocam ne ibretli değil mi! İnsan bunlara baktıkça cehennemi hatırlıyor da gözüyle bunu gördüğüm için cehennemdeki insanların neler çekeceğini biraz tahayyül ediyor.” dedi.

Muhterem kardeşlerim!

Cenneti kazanmamız lazım! Her türlü fedakârlığı yaparak her şeyimizi feda ederek cehenneme düşmekten kendimizi kurtarmamız şart! Çünkü cehennemlik bir kimseyi Allahu Teâlâ hazretleri huzuruna çağıracaktı, diyecekmiş ki;

“Ey kulum! Cehennemden âzat olmak için fidye-yi necât olarak yeryüzünün miktarınca altın gümüş istesem senin de olsa bütün malını mülkünü vermeye razı olur muydun?”

Minhü’l ardi zehebe. “Yeryüzü dolusu kadar altını olsa!..”

Dünyada hiç kimsede o kadar para yok ki! Yeryüzü dolusu!.. Çünkü çok büyük! Yeryüzü kumbara, adamın da parası içinde altın...

“Yeryüzü dolusu altının olsaydı bunu, cehennem ateşinden kurtulmak için vermeye razı olur muydun?”

“Evet yâ Rabbi! Olurdum yâ Rabbi! Verirdim yâ Rabbi! Şuradan kurtulmak için her şeyi yapardım!..”

Yalan söylüyor!

“Yalan söylüyorsun alçak! Yalan söylüyorsun! Ben dünyadayken senden çok daha hafif, çok daha ehven, çok daha basit, çok daha rahatlıkla yapabileceğin bir şeyi istemiştin de onu bile yapmamıştın! Namaz kıl, mü'min ol, orucunu tut, zekâtını ver, hacca git; dürüst yaşa, yalan söyleme, hırsızlık yapma, adam öldürme, zina etme... Kolay şeyler demiştin. Çok daha kolay! Başkalarının rahatlıkla yapabildiği çok daha rahat şeyler söylemiştim de dünyada o rahatlıkla yapabileceğin kadarını bile yapmamıştın. Yalan söylüyorsun! Dünya kadar altının olsa yine yapmazsın!”

Bazıları diyecek ki;

“Yâ Rabbi! Bizi buradan çıkart, dünyaya döndür; iyi kul olacağız. Bir daha dünyaya döndür, bir daha imtihan; et iyi kul olacağız.”

Allahu Teâlâ hazretleri onları azarlayacak, diyecek ki;

“Yalan söylüyorsun!”

وَلَوْ رُدُّوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Ve lev ruddû leâdû limâ nühû anhü ve in-
nehüm le-kâzîbûn.² “Eğer Allah dünyayı bir
daha yaratsa o herifleri cehennemden bir daha
çıkartsa bir daha dünyaya döndürse dünyaya
tekrar döndürürse iade olunsayasaklanmış iş-
leri yine yaparlar. Yalan söylüyorlar. Azabı gö-
rünce öyle diyorlar ama çıkınca yine yapar-
lar.”

İslâm, bu kadar basit bir hakikat işte!

Dünya kadar altın verip de kurtulacak,
kurtulmaya razı olacak kadar büyük felaket-
lerden insanın kurtulması nedir?

Lâ ilâhe illallah deyip Allah deyip müsta-
kim olmak, çok kolay!

Mü'min olarak yaşamak!

Mü'min olarak yaşayınca insan mahvolmu-
yor. Kahrolmuyor, perişan olmuyor.

Hangimiz perişanınız?

Mü'min olarak yaşayan bir insan perişan
olmuyor.

Gerçi biz misal olamayız, biz iyi müslü-
man mıyız?

² 6/En'âm, 28.

Bizim bin bir kusurumuz vardır ama tarih boyunca peygamberlerin ashaplarını; Nuh aleyhisselam'ın, Lut aleyhisselam'ın, Musa aleyhisselam'ın, İsa aleyhisselam'a inanmış insanların durumlarını incelersek yine çok rahat etmişlerdir. Ötekilerden daha rahat olmuşlardır. Ötekilere felaket gelmişti; bunlar, iman edenler kurtulmuşlardı. Bu gerçeği anlayıp buna göre yaşamamız lazım.

Mü'min olarak yaşayacağız! Avusturalya'ya gelmişiz; burada keyif var, zevk var, plaj var, kumar var, drug var, esrar var... Her şey var, her şey serbest! Zaten serbest olduğu için bazıları da kaptırıyor. Çocuk yaşıta olanlar bile kapılıyor. Ama bu âyetleri idrak etseler, izanlarıyla anlasınlar!..

Mü'min niye o zevkli kötülükleri yapmıyor?

Bunlara inandığı, bildiği için kendisini tutuyor!

Niye harama sapmıyor, niye rüşvet almıyor?..

Bizim tanıdığımız bir mühendis, belediye imar müdürü olmuş. Birisi gelmiş, demiş ki;

“Müdür bey, inşaatı bitirdim. Hiçbir eksiğim yok. Aylardır, altı aydır uğraşıyorum; ruhsat alamıyorum. Gel şu inşaatıma, bak. Ne olur evrakı imzala, ruhsatı ver...”

Müdür oraya yeni tayin olmuş. Müteahhit oraya gelmiş, böyle ricada bulunmuş.

“Olur. Salı, çarşamba gün gidelim.” demiş.

O gün arabaya binmişler, inşaata gitmişler. Görevi bu.

İnşaatı tepeden tırnağa kontrol etmiş, projeye bakmış, teftişini tamamlamış. Usulüne uygun ölçülerde yapılmış. İmzayı basmış. İmzayı basınca daireye dönerken arabada;

“Müdür bey, çok teşekkür ederim. Allah razı olsun.” filan demiş. Müdür beyin cebine kapalı bir zarf koymuş.

Müdür bey;

“Bu ne?” demiş?

“Vallahi müdür bey, âcizane sana çok müteşekkirim. Senden önceki müdür bize kan kusturdu. Bir türlü bu işi yapmadı. Sen hemen bir gelişte yaptın. Sana duacıyız, Allah razı olsun.”Şoföre demiş;

“Çek arabayı kenara!”

Çekmiş, durdurmuş.

Adamın yakasına yapışmış, demiş;

“Ben senden bu işi yaparken para istedim mi mendebur herif, alçak herif? Ben senden rüşvet istedim mi? İşini yaptım, imzayı attım. Bu haramı benim cebime niye koyuyorsun?..”

“Özür dilerim müdür bey! Daha öncekiler çok üzdü de hediye olarak...” demiş.

“Sus, vazife sırasında hediyeediye olmaz! Hediye de rüşvettir, başına çalınır! Al paranı! Sizler bu toplumu bozan insanlarsınız, siz böyle rüşvet verdiğiniz için onlar da rüşvet almaya alışıyorlar! Rüşvet vermeyince sıkıştırıp rüşvet almak için zor duruma düşürüyorlar. Vermek de suç almak da suç!..” demiş.

Mü'min, cebine konulmuş parayı almıyor!

“Parayla çok şey yapılır; lolipop alınır, balon alınır, oyuncak alınır, araba alınır...”

Neden [almıyor]?

“Hayır! Haram olunca olmaz!” diyor.

Her şey böyle! İşte bu durumu her işte uygulayıp her karşılaştığımız olayda Allah'ın rızasını düşünüp Allah'ın sevdiği şekilde hareket etmeliyiz. İmtihanı başarmanın şekli bu! Allah bize nasip etsin, yardımcı olsun. Tefvîkini

refîk eylesin. Cennetiyle cemâliyle cümlemizi müşerref eylesin. Şimdiye kadar işlediğimiz çok kusurlarımız var, şu anda tevbe edelim! Tübtü ileyke ve yâ Rabbi! Allah bundan sonra iyi kul olarak yaşamayı nasip etsin. Aşk ile sıdk ile tevbe edenlerin geçmiş günahlarını da bağışlar, geçmiş günahlarımızı bağışlasın. Bundan sonra sevdiği kul olarak yaşayıp huzuruna sevdiği kul olarak varmayı nasip eylesin. el-Fâtîha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
22 Muharrem 1419 / 19.05.1998
Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

